

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кудрявцева Сергія Валентиновича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України

м. К и ї в
26 березня 2014 року
№ 41-у/2014

Справа № 2-38/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кудрявцева Сергія Валентиновича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у

взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Кудрявцев С.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) щодо оскарження ухвали суду про видачу виконавчого листа в апеляційному порядку у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України в аспекті питання, чи підлягають оскарженню в апеляційному порядку ухвали суду про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду.

Необхідність в офіційному тлумаченні наведеного положення Кодексу автор клопотання обґрунтовує неоднозначним його застосуванням судами України, які, на його думку, по-різному вирішують питання щодо можливості оскарження ухвал про видачу виконавчого листа, а саме: в одних випадках апеляційні суди повертають апеляційні скарги на ухвали про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, оскільки такі ухвали не підлягають оскарженню, в інших – розглядають такі апеляційні скарги по суті.

Суб'єкт права на конституційне звернення зазначає, що неоднозначне застосування судами України положення частини третьої статті 389¹¹ Кодексу призвело до порушення його конституційного права на апеляційне оскарження рішення суду.

Отже, долучені автором клопотання судові рішення були прийняті за різних юридично значимих обставин.

Згідно з правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною в Ухвалі від 12 травня 2010 року № 31-у/2010, під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України необхідно розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин.

Таким чином, Кудрявцев С.В. не довів неоднозначного застосування положення частини третьої статті 389¹¹ Кодексу, тому конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи наведене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кудрявцева Сергія Валентиновича щодо офіційного тлумачення положення частини третьої статті 389¹¹ Цивільного процесуального кодексу України у взаємозв'язку з положеннями пунктів 2, 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ –

невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ